

Lapsiperheet

Barnfamiljer

01/2012 | <http://www.lape.fi>

Lape Väestöliiton
jäseneksi

KOLUMNI:
Me veltoilijat

Yhdistysvieraana Suomen
Vanhempainliitto

Sisällys:

Puheenjohtajan tervehdys	3
Lapen hallitus 2012 esittäytyy	4
Perhe, joka valitsi toisenlaisen polun	6
Politiikan monitoiminen uskoo vaikuttamistyön merkitykseen	8
Yhdistysvieraana Suomen Vanhempainliitto	10
Kolumni: Me veltoilijat	11

Yhteystiedot:

PUHEENJOHTAJA

Kaarina Torkkola, Haapajarvi
puh. 040 8367320
kaarina.torkkola@haapajarvi.fi

VARAPUHEENJOHTAJA

Roberta Fabritius, Rovaniemi
rfabritius@gmail.com

MUU HALLITUS

Anja Kadziolka, Vihti
anja.kadziolka@gmail.com

Elina Seitz, Salo
puh. 041 437 2423
elina.seitz@hotmail.com

Reetta Holmberg, Helsinki
puh. 045 131 6563
reettanen@gmail.com

SIHTEERI

Tiina Tähtinen, Ristiina
puh. 040 412 0420
tahtiina@gmail.com

KOTISIVUT

<http://www.lape.fi>

Lehden toimitus:

PÄÄTOIMITTAJA

Anna Lanas
anna.lanas@gmail.com

TAITTO

Edward Stewart
stewart.eddie@gmail.com

Lapsiperheet

Barnfamiljer
01/12

on Lapsiperheiden Etujärjestön julkaisema, kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä lehti. Lehdessä käsitellään lapsiperheitä koskevia yhteiskunnallisia asioita ja pyritään vahvistamaan vanhempien asemaa lastensa ensisijaisina kasvattajina.

Yhteistyökumppanit

Lapsenvahti.fi

www.lapsenvahti.fi

Peikonpoika

www.peikonpoika.fi
(verkkokauppa)

Vekaravintti

www.vekaravintti.fi
(Tuusula, kauppa ja verkkokauppa)

Bambolino.fi

www.bambolino.fi

Vauvatavara.net

www.vauvatavara.net

Pinjata

www.pinjata.fi

Lelutalo

www.lelutalo.fi

Art Of Music

www.artofmusic.fi
(Espoo)

Taidekehystämö Hyvärinen

www.taidehyvarinen.fi

Condiana

www.condiana.fi
(verkkokauppa)

Leikkien.fi

www.leikkien.fi (verkkokauppa)

Yhteistyökumppanit tarjoavat alennuksia tuotteistaan/palveluistaan Lape:n jäsenille. Katso tarkemmat tiedot kotisivuiltamme <http://lape.fi/jasenyys/jasenedut/>

Lape Väestöliiton jäseneksi

Vuoden 2011 tärkeimmäksi saavutukseksi Lapen kanalta nostan esille sen, että pääsimme Väestöliiton jäsenjärjestöksi. Jäsenyys mahdollistaa osallistumisen Väestöliiton kokouksissa päätöksentekoon. Osallistuminen Väestöliiton kokouksiin ja muihin Väestöliiton järjestämiin tapahtumiin mahdollistaa yhteistyön syntymisen ja laajentamisen monien eri järjestöjen kanssa.

Väestöliitto vietti viime vuonna 70-vuotisjuhlavuottaan.

”Juhlavuoden jälkeen työ jatkuu. Väestöliiton ydintehävänä on ajaa perheiden, lasten ja koko yhteiskunnan hyvinvointia ja onnellisuutta. Väestöliittoa tarvitaan torjumaan nuorten syrjäytymistä ja perheiden ahdinkoa, kehittämään työn ja perhe-elämän yhteensopivuutta sekä edistämään yhteiskunnallisia uudistuksia perheiden ja koko väestön terveen ja turvallisen elämän takaamiseksi.”

Näillä sanoilla Väestöliiton toimitusjohtaja **Helena Hiila-O'Brien** määrittelee Väestöliiton tehtävät tänä päivänä ja tulevina vuosina Väestöliiton vuosikirjassa 2011. Näihin Väestöliiton linjauksiin voimme hyvillä mielin yhtyä Lapsiperheiden Etujärjestössä.

Väestöliitto on ollut aktiivinen toimija kodinhoitajapalvelun kehittämisessä ja käynnistämässä. 1900-luvun alkuvuosikymmeninä yhteiskunnallinen murros käynnisti keskustelun uusista sosiaalipoliittisista toimenpiteistä, jotta väestön määrä saataisiin nousemaan. Teolliset työpaikat houkuttelivat useita perheitä muuttamaan maaseudulta kaupunkiin. Yhä useampi nainen teki töitä kodin ulkopuolella ja luotettavia ”äidin sijaisia” oli vaikea löytää. Koska haluttiin vauhdittaa väestönkasvua, niin alettiin miettimään mistä saada työapua helpottamaan monilapsisten perheiden työvoimapulaa.

Väestöliitto aloitti kotisisäkouluutuksen vuonna 1945. ”Tällöin Väestöliitto alkoi kouluttamaan yhteiskuntaan uutta ammattitaitoista kotitaloustyöntekijöiden joukkoa”, kirjoittaa dosentti **Marjatta Hietala** Väestöliiton vuonna 1991 julkaisemassa teoksessa ”Perheen puolesta: Kotisisar äidin sijaisena.”

Kuten hyvin tiedämme, lapsiperheiden kodin-

palvelut lopetettiin monissa Suomen kunnissa 1990-luvun lamasta johtuvien rakennemuutosten seurauksena.

Perheiden kasvava pahoinvointi ja suuret lastensuojelun menot kunnissa ovat käynnistäneet keskustelun siitä, että perheitä pitää auttaa siellä, missä he apua tarvitsevat, eli kodeissa.

Viimeisten viikkojen aikana monet päättäjät ja asiantuntijat ovat alkaneet puhumaan kunnallisten kodinhoitajien palvelun palauttamisen puolesta. Yhteiskuntakeskusteluun ovat osallistuneet mm. kuntaministeri **Päivi Räsänen** ja tutkija **Matti Rimpelä**. Molemmat haluavat lisätä koteihin annettavaa työapua.

Saimme lehdistä lukea, että Helsinki ”toivoo kotipalveluille lisää käyttäjiä”. Helsingissä on tehty selvitys, jossa kysyttiin lapsiperheiltä arjen solmukohdista. ”Sosiaalijohtaja **Paavo Voutilainen** kertoo ylpeänä, että lapsiperheiden kotipalveluissa ”painetaan kaasua”. Hän lupaa että homma ei ole rahasta kiinni. Kaupunki avartaa budjettiaan jos on kysyntää. Yksittäisille asiakkaille pyritään löytämään palveluille sopiva hinta, tarvittaessa nolla euroa.”

”Kenestäkään ei tule lastensuojelun asiakasta kotipalvelun perusteella” hälventää pelkoja vt.perhepalvelujohtaja **Sisko Lounatvuori** (Keskipohjanma 25.5.2012).

Nyt vaan muut kunnat ottamaan mallia Helsingistä. Syksyllä on kunnallisvaalit.

Hyvää ja aurinkoista kesää teille kaikille!

Kaarina Torkkola
Puheenjohtaja
Lapsiperheiden Etujärjestö ry

Helena Hiila O'Brien ojentaa Kaarina Torkkolalle vuoden 2011 vuosikirjan.

Lapen hallitus 2012 esittäytyy

**Kaarina Torkkola,
puheenjohtaja**

Kaarina Torkkola on pitkäaikainen Lapen jäsen ja toimii nyt toista kautta Lapen puheenjohtajana. Torkkolan mukaan uusi toimintakausi on alkanut mukavasti osaksi entisten tuttujen, osaksi aivan tuoreitten tekijöitten kanssa.

Viime vuonna Torkkola kiersi erilaisissa tilaisuuksissa ja huomasi, että Lape on tunnettu ja arvostettu toimija eri puolella Suomea.

–Huhtikuussa sain tavata Väestöliiton väkeä ja muita yhteistyöjärjestöjä, Torkkola kertoo.

–Iloinen olen siitä, että yksi Lapen jäsen sai uusien kontaktieni kautta vertaistukea heidän järjestöstään.

Näin se on konkreettista ja arkista puurtamista tämä vaikuttamistyö.

Kaarina Torkkola on kahdentoista lapsen äiti ja jo yhdeksäntoista lapsenlapsen isoäiti.

Terveiset Lapen jäsenille puheenjohtajalla on valmiina:

–Tänä vuonna meillä on haastetta valmistaa kunnallisvaaliohjelma, Torkkola muistuttaa ja kannustaa äitejä ja itsejä lähtemään mukaan kunnallisvaaleihin ehdokkaaksi.

–Lapsiperhenäkökulma ei useinkaan ole kunnassa se ensimmäinen päätöksenteon peruste, Torkkola huomauttaa.

**Roberta Fabritius,
varapuheenjohtaja**

Roberta Fabritius on 27-vuotias pian kuuden lapsen äiti. Rovaniemeltä. Lasten hoidon ohella Fabritius opiskelee Lapin yliopistossa politiikkatieteitä pääaineenaan valtio-oppi. Lapen hallituksessa Fabritius on ollut mukana jo useamman kauden eri tehtävissä. Tällä kaudella Fabritius toimii varapuheenjohtajana ja ylläpitää nettisivuja ja keskustelupalstaa.

–Tavoitteeni tulevalle hallituskaudelle olisi viedä eteenpäin jo pari vuotta tavoitellut toiminnanjohtajaan palkkaaminen. Uskon, että toimintaa saataisiin näin vakiintuneemmaksi.

Varapuheenjohtaja haluaa olla kehittämässä Lapen toimintaa järjestönä ja vaikuttamassa lapsiperheitä koskeviin asioihin.

–Kotihoidon tuki saa yhä uudestaan ankaraa arvostelua, joten sen puolustaminen on mielestäni yksi Lapen tärkeimpiä tehtäviä, Fabritius täsmentää.

Lisäksi varapuheenjohtajan tavoitteena on jatkaa verkostoitumista muiden lapsiperhejärjestöjen kanssa.

–Yhdistämällä voimia ja tukemalla toisiamme olemme vahvempia, kuin monta pientä erikseen.

Tiina Tähtinen, sihteeri

Lapen sihteerinä toimii tänä vuonna Ristiinassa asuva **Tiina Tähtinen**. Tähtinen on 36-vuotias eronnut kuuden lapsen äiti. Yksi lapsista on erityislapsi, jolla diagnoosina mm ADHD, uhmakkuushäiriö, motoriset ongelmat ja kasvuhormonivajaus.

Lapeen Tiina Tähtinen on liittynyt vuonna 2007, ja aluevastaavanakin nainen on ollut jo monta vuotta. Lapeilun lisäksi Tähtinen

on toiminut Ristiinan vanhempainyhdistyksen hallituksessa vuodesta 2008 ja myös MLL Ristiinan yhdistyksen hallituksessa vuodesta 2010 lähtien.

–Tällä alueella haluaisin saada Lapelle enemmän näkyvyyttä, jäseniä ja mahdollista yhteistoimintaa paikallisjärjestöjen kanssa, Lapen uusi sihteeri pohtii.

Tähtinen on pari vuotta sitten päässyt Lapen edustajana mukaan kuntansa kokoamaan työryhmään, jossa mietittiin lapsiperheiden palveluja Ristiinassa.

–Nyt Ristiina on liittymässä Mikkeliin ja olenkin huolissani miten lapsiperheiden palvelujen ja etujen käy kun alue on suurempi ja esimerkiksi sosiaalipalvelut tulevat Mikkelistä.

Anja Kadziolka

Uutta tuulta hallitukseen tuo myös Olen 38-vuotias **Anja Kadziolka**. Kadziolka on markkinointialan yrittäjä ja kahden pikkulapsen äiti Vihdistä.

Kadziolkan sydäntä lähellä ovat pienten lasten päivähoidon asiat.

–Mielestäni alle 3-vuotiailla pitäisi olla hoi-

taja / 3 lasta ja enemmän hoitajia muissakin ikäryhmissä. Ylityöllistetyt hoitajat ovat epämotivoituneita ja väsyneitä, ja tämä ei voi olla vaikuttamatta lapsiin. Lisäksi kotona pitää voida olla siihen asti, että lapsi täyttää kolme. Monelle, kuten itselleni, se ei kuitenkaan ole taloudellisesti mahdollista.

Ajankohtainen asia Kadziolkalle onkin töihin paluu. Miten järjestyy paluu työhön etenkin yrittäjällä, jolla palkka ei lähderullaamaan siitä, kun lapset astuvat päiväkotiin?

Tuore Lapen jäsen lähti yhdistyksen vuosikokouksessa suoraan hallitukseen.

Elina Seitz

Uudessa hallituksessa on mukana myös Lapen aikaisemmilta vuosilta tuttu nimi. Kahden tytön äiti Salosta, **Elina Seitz**, oli vuodesta 2005 lähtien kotivanhempana ollessaan aktiivisesti mukana Lapen toiminnassa. Seitz ehti toimia oman alueensa aluevastaavana, aluevastaavien yhteyshenkilönä ja hallituksen jäsenenä ja osallistua myös Lapsiperheet-lehden tekemiseen.

–Viime vuosina aika on mennyt työn tekemiseen ja kaupunginvaltuutettuna toi-

Reetta Holmberg

Uutta verta hallituksen kokoonpanoon tuo myös **Reetta Holmberg**. Helsingiläinen kolmen lapsen äiti Helsingistä on tällä hetkellä kotiäitinä opiskelujen välissä.

–Lapessa olen ollut mukana vuodesta 2008 lähtien ja ryhdyin aluevastaavaksi

mimiseen, Sietz kertoo.

Uusista työ- ja luottamusrooleista huolimatta Seitz on edelleen onnistunut järjestämään kaksi kertaa vuodessa lastenvaatteiden, lelujen ja muiden tarvikkeiden Vaihtotori- tapahtumia.

Ammatiltaan Elina Seitz on sosiaalialan ohjaaja ja työskentelee sosiaalihoitajana lastensuojelussa. Työn, perheen ja muiden tehtävien lisäksi energiaa irtoaa vielä sosiaalityön opintoihin avoimessa yliopistossa.

–Lapsiperheiden Etujärjestössäkkin on ihan hyvä olla mukana tällainen lastensuojelun näkökulmasta maailmaa katsova, lapsiperheaktiiviseksi itseään tituleeraava, lapsiperhenäkökulmaa päätöksenteossa esille tuova "vaikuttaja", Seitz kuvailee pilke silmäkulmassa.

Helsinkiin samana vuonna, Holmberg muistelee.

–Tahtoisin toimia Lapessa omalla asuinalueellani lapsiperheiden asiaa eteenpäin vieden.

Reetta Holmbergillakin on mielessä pari asiaa, joihin hän haluaa olla vaikuttamassa.

–Mielestäni päivähoidon järjestelmää pitäisi parantaa, ja tarkastella myös opiskelevien lapsiperheiden toimeentuloa, Holmberg kertoo.

–Lapsissa on tulevaisuus ja heihin pitää panostaa. ■

Anna Lanas

Perhe, joka valitsi toisenlaisen polun

Mediassa puhutaan usein työn ja perheen yhdistelyn haasteista. Yleinen aihe on myös yrittäjyyden haastavuus, kuten myös opiskelevan vanhemman kohtaamat vaikeudet. Millaista onkaan arki nuorten vanhempien suurperheessä, jossa yhdistyvät kaikki nämä elementit?

Roberta Fabritius on tällä hetkellä kotiäitinä. Vanhin Fabritiuksen lapsista on 10-vuotias ja nuorin kahden vanha ja elokuussa perheeseen syntyy kuudes lapsi. Perheen lapsista kaksi vanhinta ovat koululaisia ja keskimäinen on esikoulussa. Aamupäivisin äidin kanssa kotona ovatkin vain perheen kaksi pienintä.

Työn alla on myös tutkinto Lapin yliopistossa, jossa 27-vuotias Fabritius opiskelee politiikkatieteitä pääaineenaan valtio-oppi.

Vaikka yliopistossa opiskeleminen on pääasiassa kohtuullisen joustavaa, saattaa perheellinen joutua kohtaamaan ylimääräisen haasteen.

–Opintopistevaatimukseen yltäminen on käytännössä aika hankalaa, kun lapset hoidetaan kotona.

Fabritiuksen mielestä olisikin kohtuullista, että pienten lasten van-

hempien kohdalla joustettaisiin opintopistevaatimuksissa.

–Vaikka lapset olisivat hoidossakin, niin esimerkiksi lasten sairastelut voivat asettaa esteitä opiskelulle, Fabritius huomauttaa.

Toinen kompastus perheelliselle opiskelijalle on opintotuen määrä. Opintotukeen kun ei lisätä lapsikorotusta kuten työmarkkinatukeen.

–Kotihoidontuki ei ole suuri, mutta varsinkin useamman lapsen kanssa joutuu aika tarkkaan miettimään kannattaako jäädä opintotuelle, joka on vielä kotihoidontukeakin pienempi, Fabritius pohtii.

Vuorokaudessa on liian vähän tunteja

Fabritiuksen mies työskentelee yrittäjänä.

–**Jarno** on toiminut täysipäiväisenä yrittäjänä vuodesta 2009. Sitä ennen hän teki samoja hommia palkkatyön ohessa sivutoiminimellä.

Roberta Fabritius myöntää, että suuren perheen, opintojen ja miehen yrittäjyyden yhdistäminen on haastavaa.

–Varsinaista vapaa-aikaa ei tahdo jäädä, joten hengähdystaukoja on vain

otettava sieltä täältä.

Perheen esikoinen harrastaa ratsastusta ja käy talleilla muutaman kerran viikossa. Muita harrastuksia ei ole. Muita kyydin tarpeita harrastuksiin perheessä ei toistaiseksi ole.

–Miehelläni **Jarnolla** ei ole virallisia harrastuksia ollenkaan, jos ei lasketa musiikin kuuntelua ja elokuvien/dokumenttien katselua.

Roberta Fabritius on itse ollut jo monta vuotta mukana Lapsiperheiden Etujärjestön toiminnassa, ja lisäksi hän pyrkii liikkumaan säännöllisesti.

–Vapaaehtoistyölle jää välillä harmittavan vähän aikaa. Jotta kerkeisi tekemään edes kaiken "pakollisen", vuorokaudessa saisi olla ainakin pari tuntia lisää.

Haastavaksi eri osa-alueiden yhteensovittamisessa Fabritius kokeekin sen kiistattoman tosiasian, että vuorokaudessa on vain 24 tuntia.

–Aina ei jaksa paahtaa täysillä, opiskeleva suurperheen äiti tunnustaa suoraan.

– En ole koskaan pystynyt vaikka valvomaan öisin koulutöiden takia, vaan uni voittaa aina.

Kun oikein tiukka tilanne tulee kohdalle, Fabritiukselle on selvää miten toimia. Asiat laitetaan tärkeysjärjestykseen ja nainen on tarvittaessa valmis muuttamaan suunnitelmia opintojen kanssa.

–Lapset ovat vain kerran pieniä, koulu ei häviä mihinkään, Roberta Fabritius kiteyttää.

Taaksepäin ei mentäisi

Ennen nykyisiä opintojaan Fabritius oli kotiäitinä. Samaan aikaan kun hän

aloitti opinnot, puoliso siirtyi palkkatyöstä täysipäiväiseksi yrittäjäksi. Lapset menivät tuolloin ensimmäistä kertaa päivähoidon.

–Silloin arkemme muuttui paljon.

Yrittäjyyden myötä puolison työpäivät pitenevät ja palkalliset lomat loppuivat, mutta mukana tuli myös paljon positiivista:

–Nykyisessä työssään Jarnolla on ihan erilaista vapautta kuin palkkatyössä ollessaan, ja hän saa tehdä sitä mikä häntä oikeasti kiinnostaa.

Fabritiuksilla on aina ollut tilanne, jossa jompikumpi on opiskellut.

–Odotan kyllä sitä päivää, että kummallakaan ei ole mitään koulua kesken.

Kyllähän sitä joskus miettii, että onko tässä elämäntilanteessa mitään järkeä opiskella ja olisiko Jarnolla helpompi olla jollain toisella töissä, mutta yrittäjyys ja opiskelu antavat kuitenkin niin paljon, että taaksepäin emme menisi.

Työpäivien pituudenkin toivotaan asettuvan normaaleihin uriin, kunhan puoliso lähitulevaisuudessa siirtää toimiston pois kodin seinien sisältä.

Fabritiuksen tulivat vanhemmiksi keskimääräistä nuorempina ja Roberta Fabritius kokee heidän aina olleen jotenkin vähän "erilainen" perhe. Tämän on häneen mukaansa saanut monta kertaa kokea myös yhteiskunnan taholta.

–Jos ei mene elämässä sitä tiettyä valmiiksi mietittyä polkua pitkin, niin

saa kyllä tehdä kaksin verroin töitä, että pääsee eteenpäin. Monet yhteiskunnan tuet on niin räätälöity sen "normaalin" polun mukaan, että sitä jää taloudelliselle tappiolle, jos poikkeaa kovasti keskivertoperheestä.

Tulevalle syksylle Fabritius ei juuri suunnittele opintoja. Hän haluaa keskittyä uuteen vauvaan. Ajatuksena on antaa vauva-arjen sitten näyttää, paljonko aikaa opiskelulle jää. Harkinnassa on pitää nuorimpia lapsia päivähoidossa, kunhan uusin tulokas on tarpeeksi iso, mutta tästäkään ei tehdä vielä varmoja ratkaisuja.

–Aika näyttää. Nyt kun lapset ovat pieniä, mottoni opiskelujen kanssa on "hitaasti, mutta varmasti". ■

Anna Lanas

Politiikan monitoiminainen usko vaikuttamistyön merkitykseen

Virpi Korhonen on aktiivinen kunnallispoliitikko, kirkkovaltuuston jäsen ja yhdistysaktiivi. Mikä motivoi ihmisen antamaan näin paljon ajastaan vaikuttamistyöhön, ja mitä monen vuoden työ on naiselle opettanut?

Virpi Korhonen on 40-vuotias kahden lapsen äiti. Tytär **Viivi** on nyt 10-vuotias ja **Joel**-poika on 5-vuotias. Yhdessä Virpi ja hänen miehensä **Pasi** asuvat Virpin äidin kotitilaa Nurmijärven kirkonkylässä.

Lapsiperheiden Etujärjestön toiminnassa Korhonen on ollut mukana siitä lähtien, kun hän odotti ensimmäistä lastaan. Lape oli tällöin vasta perustettu, ja Korhonen oli mukana käynnistämässä yhdistyksen ensimmäistä paikallisjaostoa Nurmijärvelle.

–Poliittinen vaikuttamiseni sai alkunsa Nurmijärvellä virinneestä kuntalisäkeskustelusta 2000-luvun alussa, Korhonen muistelee.

Lapen piirissä toimiessaan Korhonen tutustui poliitikoihin, ja niinpä kävi, että häntä pyydettiin mukaan toimintaan. Virpi Korhonen lähti mukaan kunnallisvaaleihin vuoden 2004 vaaleissa ja tuli heti valituksi kunnanvaltuustoon.

–Ensimmäinen vaalisloganini oli muistaakseni ”Tavallisen hyvä äiti”.

Tästä lähtien Korhonen on toiminut kunnanhallituksessa ja nykyisin nainen on sivistyslautakunnan puheenjohtaja. Isoillakin kentillä on käyty: vuonna 2011 Virpi Korhonen oli ehdolla eduskuntavaaleissa ehdokkaana sloganilla ”Pieniin päin”. Hän

myös toimii puolueensa puheenjohtajana Nurmijärvellä, piirihallituksessa ja on Keskustan puoluevaltuuston jäsen. Kaiken lisäksi lista jatkuu:

–Olen myös kirkkovaltuuston jäsen. Ensimmäisellä kaudella toimin kasvatustyön johtokunnan puheenjohtajana ja toisella kaudella tulin valituksi kirkkovaltuuston puheenjohtajaksi. Lisäksi olen Nurmijärven seurakunnan yhteisvastuukeräyspäällikkö.

Vastapainoa työlle

Mikä motivoi aktiiviseksi toimijaksi poliittisessa vaikuttamistyössä?

–Poliittinen vaikuttaminen tarjoaa hyvää vastapainoa työlleni: siviilityössäni toimin asiantuntija- ja tutkimustehtävissä. Lisäksi omistan pari pientä yritystä, joista toisen äitini kanssa, Virpi Korhonen kertoo.

Korhonen katsoo, että politiikassa tarvitaan sekä tietoa että taitoa. Erityisen tärkeitä ovat ihmissuhdetaidot. Nyt jo kokenut poliitikko kertoo oppineensa paljon ja saaneensa matkan varrella hyviä ystäviä.

–Haen kumppaneita aina yli puoluerajojen ja yritän löytää asioihin useita näkökulmia, Korhonen pohtii.

– Yleensä nämä toiset näkökulmat liittyvät päätösten taloudellisiin vai-

kutuksiin. Pitää olla hyvä kuuntelija ja koittaa löytää kompromisseja.

Korhonen onkin huomannut päätöksenteossa, että on tärkeää, että mukana on eri ikäisiä ja eri elämäntilanteissa olevia ihmisiä.

–Monta näkökulmaa jäisi huomioida ilman tätä.

Haasteiden Virpi Korhonen katsoo liittyvän ajankäyttöön. Korhonen huomauttaa, että poliittinen vaikuttaminen on lähes puolipäivätyö, josta ei saa juuri minkäänlaista korvausta. Toinen haaste taas liittyy kuntien talouteen.

–Nykyinen päätöksenteko on lähinnä niukkuuden jakamista. Koko ajan mietitään, miten tuottaa palvelut entistä kustannustehokkaammin.

Onnistumisen hetkiä

Vaikka vaikuttamistyö politiikassa vie paljon aikaa ja sisältää suuria haasteita, piilee siinä myös antoisia onnistumisen kokemuksia. Virpi Korhonen tietää milloin tällaisia hetkiä pääsee kokemaan:

–Kyllä se on silloin, kun oma valtuusto- tai budjettialoite menee läpi tai johonkin itselle läheiseen asiaan saadaan toimiva ratkaisu.

Mitkä ovat Korhoselle itselleen olleet tällaisia tilanteita?

–Päällimmäisenä tulee mieleen läpi mennyt budjettialoitteeni neuvolatoimintaan osoitetusta psykiatrisesta sairaanhoitajasta. Tästä toiminnasta on tullut myöhemmin paljon positii- vista palautetta.

Yleensä aloite lähtee Korhosen

mukaan käytännön kokemuksista, joko omista tai lähipiirissä, esimerkiksi Lapen jäsenelle, sattuneista. Oppia otetaan myös muilta kunnilta. Puoluetoiminnan kautta kunnallispoliittikko saa tietoonsa muissa kunnissa olevia käytäntöjä, joista voi poimia ideoita aloitteisiin.

Nyt jo kymmenen vuotta politiikassa vaikuttanut kahden lapsen äiti toivoo, että yhä useampi pienen lapsen vanhempi lähtisi mukaan päätöksentekoon. Virpi Korhonen muistuttaa, että esimerkiksi lautakuntatyöskentely ei vie kuin muutaman tunnin kuukaudessa. Lapen jäsenillä on Korhosen mukaan lisäksi yksi aivan erityinen etu:

–Lape on antanut minulle hyvän viiteryhmän, josta saan uusia näkökulmia ja pysyn ajassa mukana.

Tällä hetkellä Korhonen on omassa kunnassaan mukana yrittämässä löytää keinoja helpottaa työn ja perheen yhteensovittamista. Joitakin hyviä menetelmiä on jo otettu kokeilun alle.

–Perhepäivähoitajille maksetaan Nurmijärvellä myös omien lasten hoitamisesta ja kotihoidontuella olevat perheet saavat ostaa irtopäiviä päiväkodeista (4 päivää/kk) tukea menettämättä, Korhonen kertoo.

–Tällä hetkellä yritämme löytää edullista ja toimivaa ratkaisua koulunvalvontaan, jotta hoitomaksut voitaisiin suhteuttaa päiväkotilasten hoitopäivien pituuteen.

Virpi Korhonen haluaa kannustaa kuntia rohkeasti kokeilemaan uusia asioita sen sijaan, että tuhlaisi aikaa yrittämällä saada kerralla valmista.

–Moni uudistus on lähtenyt meiläkin liikkeelle kokeiluna, Korhonen innostaa. ■

Anna Lanas

Yhdistysvieraana Suomen Vanhempainliitto

Edustamassa toiminnanjohtaja Tuomas Kurttila

1. Mikä on yhdistyksen tarkoitus?

Suomen Vanhempainliittoon kuuluu jo lähes 1400 päiväkodeissa, kouluissa ja oppilaitoksissa toimivaa vanhempainyhdistystä. Vanhempainyhdistystoiminta tukee kodin ja koulun yhteistyötä, edistää lasten ja nuorten hyvinvointia ja tarjoaa vertaistukea kotien kasvatustyölle.

2. Millaista toimintaa yhdistyksellä on ollut?

Vanhempainliitto on perustettu vuonna 1907 eli toimintaa on jo noin 105 vuotta. Meidän 1400 jäsenyhdistyksessä on paljon toimintaa kerhojen järjestämisestä monenlaisiin toiminnallisiin tempauksiin ja varainhankintaan. Toimintamme tapahtuu pääasiallisesti päiväkotij- ja kouluarjessa. Vuosittain vietämme syksyllä Kodin ja Koulun Päivää. Ensi syksynä järjestämme noin 1000 Kodin ja Koulun Päivän tapahtumaa. Viime vuonna perustimme 54 uutta vanhempainyhdistystä. Toimintamme kasvaa poikkeuksellisen vahvasti. Ilo!

3. Millä tavoin yhdistyksen toimintaan voi osallistua?

Kun lapsesi on päiväkodissa tai koulussa, kannattaa katsoa, mikäli siellä jo toimii vanhempainyhdistys. Mikäli ei, autamme myös perustamisessa. Sitten vain mukaan toimintaan ja uuttakin ideoimaan. Koulussa luokkatuiminta on erittäin tärkeää eli lapsen oman luokan vanhempien keskinäinen tunteminen ja vuorovaikutus.

4. Mitkä ovat yhdistyksen näkemyksen mukaan suurimpia haasteita tällä hetkellä?

Niitä on monia. Suomi elää murrosvaihetta. Vahvistavasta ja ehkäisevästä työstä tingitään monissa kunnissa. Viime vuonna annoimme jäsenyhdistyksillemme koululakko-ohjeet. Koululakkoja oli menneenä lukuvuonna useita. Vanhempien aktiivisuutta vaikuttamisessa tarvitaan.

Eikä vain oman, vaan kaikkien mukuloiden puolesta. Toisaalta me suomalaiset tunnemme toisiamme liian vähäisesti. Tämän osoitti viime vuonna tekemämme Vanhempien Barometrikin. Kouluikäisten lasten vanhemmat tuntevat toisiaan huonosti. Tälle tuttuudelle rakentuu kuitenkin paljon. Tekemistä riittää!

5. Millaista yhteistyötä yhdistys toivoisi muiden yhdistysten tai tahojen kanssa?

Avointa, yhteiseen maaliin tähtäävää. Liian paljon näemme, että etenkin suurilla järjestöillä on tarvetta mennä niin sanotusti oma logo edellä. Olisi hienoa kokea ja nähdä, että järjestöjen yhteistyö muuttuu yhteiseksi työksi. Paikallisuus on meille hyvin tärkeää. Jokainen vanhempainyhdistys toivoo epäbyrokraattista kumppanuutta muista toimijoista. ■

Me veltoilijat

Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen johtajana huhtikuussa aloittanut Juhana Vartiainen otti uuden pestinsä kunniaksi jyvän niskaotteen maamme retuperällä olevasta taloudesta. Ensimmäiseksi hänen tulilinjalleen joutuivat omia lapsiaan kotihoidontuella hoitavat äidit, nuo lusmuilijoista pahimmat.

–Kaikista meistä on ihanaa olla kotona, mutta pitääkö tätä ihanaa veltoilua rahoittaa veronmaksajien rahoilla niinkin kauan kuin kolme vuotta, Vartiainen kysyi Helsingin Sanomien haastattelussa.

Eikä hän ole ajatuksensa kanssa yksin. Jo aikaisemmin keväällä mediassa uutisoitiin hallituksen suunnitelmat lyhentää kotihoidontuki koskemaan vain alle 2-vuotiaita lapsia nykyisten 3-vuotiaiden sijaan.

Minä olen tätä päivää pelännyt. Että koska joku huomaa. Tietenkin sen piti tapahtua juuri nyt, kun minä olen pääsemässä nauttimaan ihanasta veltoilusta muiden veronmaksajien kustannuksella!

Vielä toistaiseksi syljeskelen kotona kattoon ansiosidonnaisen äitiyspäivärahan turvin. Se riemu loppuu ensi keväänä. Sen jälkeen olisi mahdollista jäädä kotiin veltoilemaan kotihoidontuella. Minun tapauksessani se tarkoittaa, että saisin hiukan yli 500 euroa kuukaudessa veronmaksajien rahaa tekemättä mitään työtä sen eteen. Hoitaisin vain yhtä vauvaa täällä kotona 24/7 ja siinä kaikki!

Ei, nyt pääsi pieni ajatusvirhe. Vauvan kylkiäisenähän minulle tulee hoidettavaksi myös yksi ekaluokkalainen ja kaksi murkkua. Kotihoidontuestakin maksetaan verot päältä pois, joten ei siitä 500 euroa saa käteen. Mutta silti: ilmaista rahaa! Kyllähän tuollaiset neljä lasta hoitelee ihan vaikka vasemmalla kädellä siinä veltoilun ohessa.

Toista se olisi, jos olisin oikeasti töissä ja hyödyksi tälle yhteiskunnalle. Viimeisimmän tilinauhani mukaan olen maksanut palkastani veroja suunnilleen saman verran kuin mitä voisin keväällä saada veltoilutukea. Jää nyt yhteiskunnalta ne rahat saamatta. Ei kun hetkinen, ajattelin taas pieleen. Onhan minulla työpaikalla sijainen, joka maksaa omasta palkastaan veroa. Jos palaisin töihin, saisi verottaja taas minun veroni, mutta ei tietenkään sijaiseni veroja samasta työstä. Pahimmassa tapauksessa sijaiseni jäisi työttömäksi, jolloin rahavirta hänen kohdallaan kääntyisi taas ihan väärään suuntaan.

Ja toisaalta – jos olen päivät töissä, tarvitsee vauvani hoitopaikan ja ekaluokkalaiseni iltapäivähoitoa. Se on onneksi Suomessa halpaa. Maksaisin hoidosta vain muutaman satasen omavastuun, ja muut veronmaksajat kuittaisivat loput. Vauvani kohdalla yhteiskunnan osuus hoitomaksusta on 1500 euron luokkaa. Mutta varmaan jollakin korkeammalla matematiikalla laskien töissä käymiseni olisi yhteiskunnalle kannattavampi vaihtoehto kuin lasteni kotihoito, kun siihen niin voimallisesti kannustetaan.

Aikuisten oikeasti: jos joku haluaa ja pystyy muutaman sadan euron korvausta vastaan hoitamaan omat pienet lapsensa itse kotona, hän ansaitsee mitalin ja ylistystä. Juhana Vartiaisen ja hänen hengenheimolaistensa muka-ironiset veltoiluheitot sekä muu hoitotyön aliarvostaminen ja pilkkaaminen on silkkaa kiusaamista. Kotihoidontuen jatkuva leikkauksilla uhkailu puolestaan on osoitus inhimillisyyden, arvostelukyvyyn ja laskutaidon puutteesta.

Enkä sano tätä siksi, että saisin omaa hantääni nostettua. Niin kovasti kuin haluaisinkin omat pienet lapseni hoitaa itse, meidän perheellämme ei valitettavasti tule olemaan siihen varaa. ■

Anne Soini

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta
pyydämme palauttamaan osoitteeseen
Lapsiperheiden Etujärjestö r.y.
Anne Liias
Sorvarintie 6
37830 VIIALA

Aluevastaavat

Aluevastaavat toimivat Lapsiperheiden Etujärjestön alueellisina yhteyshenkilöinä. Jos sinulla on ideoita tai toivomuksia, joita haluaisit toteuttaa omalla alueellasi, ota yhteyttä oman paikkakuntasi vastaavaan.

Jos oma alueesi puuttuu listalta ja olisit itse halukas tarjoutumaan aluevastaavaksi, ota yhteyttä aluetoiminnan yhteyshenkilöön.

ESPOO

Janne Kylli
0400 904 414
janne.kylli@kolumbus.fi

Sanna Hamström
050 595 7410
sannahamstrom@gmail.com

ETELÄ-PIRKANMAA

Susanna Saxberg-Tesmla
044 013 0801
sax.original@olen.to

HAAPAJÄRVI

Kaarina Torkkkola
040 836 7320
kaarina.torkkkola@haapajarvi.fi

HAUKIPUDAS

Emilia Jääskeläinen
emilia_jii@yahoo.com

HELSINKI

Reetta Holmberg
045 131 6563
reettanen@gmail.com

JOENSUU

Aila Tuohi-Hirvonen
040 534 7153
a.tuohi@luukku.com

KAARINA

Katrin Ronkainen
0500 705 082
katrin-kristiina.ronkainen@pp.inet.fi

KIRKKONUMMI-SIUNTIO-INKOO

Virpi Miettinen
050 366 9109
virpo@sci.fi

KUOPIO

Laura Hiltunen
040 564 8578
lj kallio@hotmail.com

Katja Koivistoinen
0400 808 329
koivistoinen.katja@gmail.com

MÄNTSÄLÄ

Eija Hynninen
050 593 9683
eija.hynninen@pp.inet.fi

NURMIJÄRVI

Virpi Korhonen
0400 697 973
virpi.m.korhonen@helsinki.fi

PIETARSAARI

Anna-Maria Pokela
050 353 8911
ansku.pokela@multi.fi

PORVOO

Henrietta Janhonen
0500 887 383
henrietta.janhonen@hotmail.com

Sanna Hamström
050 595 7410
sannahamstrom@gmail.com

RAAHE

Anna Pärkkä
044 022 7711
parkka@suomi24.fi

RISTIINA

Tiina Tähtinen
040 412 0420
tahtiina@gmail.com

ROVANIEMI

Roberta Fabritius
044 540 2727
rfabritius@gmail.com

TURKU

Tiina Piha
tiina.piha@aopro.fi

TYRNÄVÄ

Johanna Harmainen
johanna.harmainen@gmail.com

VANTAA

Johanna Happonen
johanna.happonen@netti.fi

Ruotsinkielisten yhteyshenkilö

Henrietta Janhonen
0500 887 383
henrietta.janhonen@hotmail.com

Aluetoiminnan yhteyshenkilö

Janne Kylli
0400 904 414
janne.kylli@kolumbus.fi